សម្ងាត់របស់យើងច្រើនណាស់ ហើយវាចាត់ការទប់ទល់យ៉ាងបន្ទាន់ផង ។

លោកហ្មឹនឯកភ្ញាក់ខ្លួនព្រើតដូចគេចាប់កន្ត្រាក់ បញ្ឆោក់សួរតាម៉ង់ថា ៖

- លោកចៅហ្វាយដឹងពត៌មាននេះពីណាមក ?

- ហឺ ! គឺដឹងពីអ្នកយកការណ៍សម្ងាត់របស់យើងណា៎ ! បើតាមខ្ញុំស្មានប្រាកដជាមិនខុសទេ, ប៉ុន្តែនិយាយប្រាប់គេ គ្មានអ្នកណាយកចិត្តទុកដាក់សោះ ។ ពេលឲ្យខ្លី បើយើងមិនសម្លាប់ភូឈ្មួយគង់ ក្នុងកាលៈទេសៈនេះទេ យើងប្រាកដជាត្រូវទទួលបរាជ័យគ្រប់សមរភូមិហើយ ។ តើយើង គួរទុកមនុស្សម្នាក់ឲ្យរស់ ដើម្បីជាតិស្លាប់ ?... ឬក៏សម្លាប់មនុស្សម្នាក់ ដើម្បីជាតិរស់ ?... ។

លោកហ្មឹនឯក ឃើញភ្លើងកំហឹងតាម៉ង់ឆេះពុះពោរដល់ក៏រឹត គាត់ក៏ឱនមុខចុះសញ្ជឹងគិតមួយសន្ទុះ ទើបនិយាយ ៖

- គំនិតដ៏ខ្មៅក្រខ្វក់របស់ភូឈ្មួយគង់ ខ្ញុំដឹងខ្លះៗដែរ តែរកចាប់ភស្តុតាងពិតប្រាកដមិនទាន់បាន ។ ដូច្នេះ បើយើងសម្លាប់ភូឈ្មួយគង់ ក្នុងពេលនេះភ្លាមៗទៅក្រែងនាំឲ្យមានការស្តាយក្រោយ ។ ប៉ុន្តែ បើថ្ងៃណាយើងចាប់បានឯកសារជាក់ស្តែងរបស់វាហើយ គឺយើងមិនទុកវាហើយ គឺយើងមិនទុកវាឲ្យរស់បានមួយដង្ហើមយ៉ាងដាច់ខាត ។

តាម៉ង់ដកដង្ហើមធំលាន់ឃូរ ហើយពន្យល់ហ្មឹនឯកថែមទៀត ៖

- មនុស្សលាក់ពុត ត្រាំពិសស៊ីរូងផ្ទៃក្នុងរបៀបភូឈ្មួយគង់នេះ យើងពិបាកនឹងចាប់ភស្តុតាងរបស់វាបានជាក់ស្តែងណាស់ ព្រោះវាជាឆ្មាលាក់ក្រចក យកការលុតក្រាបជាត្រីមុខ ។ កាលពីថ្ងៃមុន វាបានប្រឌិតពាក្យមួលបង្កាច់យ៉ាងឧក្រិដ្ឋជំរាបលោកឧកញ៉ាថា ខ្ញុំប្រមាថមើលងាយបុណ្យស័ក្តិរបស់វា ហើយចង់សម្លាប់វាខោលទៀត ។ ពេលនោះបើកុំតែ លោកឧកញ៉ាយល់ច្បាស់ ពីទឹកចិត្តស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំចំពោះជាតិ កុំអីប្រហែលជាស្លាប់ដោយអយុត្តិធម៌ទៅហើយ ។ សូមលោកហ្មឹនឯកជួយកត់ត្រានឹងចាំជាក់ក្នុងចិត្តចុះ បើខ្ញុំមិនស្លាប់ក្នុងសង្គ្រាមទេ ថ្ងៃណាមួយក៏ត្រូវតែស្លាប់ ដោយបាតដៃប្រឡាក់ឈាមរបស់ភូឈ្មួយគង់ដែរ ។ សព្វថ្ងៃនេះវាកំពុងតែ ស្ថិតក្នុងលក្ខណៈជាខ្លាចាស់ចាំសីលយ៉ាងប្រាកដ ។

លោកហ្មឹនឯកនិងតាម៉ង់ កំពុងតែវែកញែកអាថ៌កំបាំង ឆ្កឹះរកក្រយៅក្បត់របស់ភូឈ្មួយគង់ ស្រាប់តែមានទាហានម្នាក់ ដើរចូលមកជំរាបថា ៖

- ព្រះតេជគុណ ! លោកឧកញ៉ា សូមអញ្ជើញព្រះតេជគុណទៅជួបជាប្រញាប់ ព្រោះមានរឿងសំខាន់ណាស់ទានប្រោស !

លោកហ្មឹនឯកនិងតាម៉ង់ស្តាប់ឮហើយ ក៏ប្រញាប់នាំគ្នាដើរឆ្ពោះទៅជំរំ លោកឧកញ៉ាជាបន្ទាន់ ។

លោកឧកញ៉ាឃើញសេនាជំនិតទាំងពីរនាក់មកដល់ ក៏មានប្រសាសន៍ទាំងទន់ភ្លន់ថា ៖

- តាមពត៌មានពីអ្នកស៊ើបការណ៍សម្ងាត់របស់យើង បាមឲ្យមកអម្បាញ់មិញនេះបញ្ជាក់ថា ទ័ពយួនអុងបូ ដែលបោះជំរំនៅវត្តផ្លូវដូងនោះ វាកំពុងតែរៀបចំពិធីជប់លៀងមួយយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង ដើម្បីរំលឹកថ្ងៃជោគជ័យរបស់វា លើទឹវមខេត្តព្រះត្រពាំងយើង ។ វានាំគ្នាស្រែកហោរកញ្ចៀវទ្រហឹងអឹងកង ចូលរុកទន្រ្ទានក្នុងព្រះវិហារ វាយកំទេចព្រះពុទ្ធប្បដិមា (១) ហើយយកដែកបោះក្នុងព្រះឧស្ណព្រះអង្គធំ រួចយកឆ្អឹង ឆ្កែ ឆ្មា គោ ក្របី ទៅចងព្យួរណែងរណោង ក្នុងន័យមើលងាយព្រះពុទ្ធសាសនាយើងជាទីបំផុត ។ ឥឡូវនេះ យើងត្រូវតែរកមធ្យោបាយ ដោះស្រាយឲ្យទាន់ពេលវេលា ។

តាម៉ង់ស្តាប់ប្រសាសន៍លោកឧកញ៉ាចប់ ភ្លើងកំហឹងឆេះឆួលដល់កម្រិត ស្ទុះក្រោកឡើងបញ្ចេញយោបល់ភ្លាម ៖

- អំពើព្រៃផ្សៃរបស់ពួកវា ក្នុងខណៈនេះ មិនអាចអត់ទ្រាំតទៅទៀតបានទេ ដាច់ខាតត្រូវតែលើកទ័ពទៅកំទេច ឲ្យវិនាសក្នុងពេលជាបន្ទាន់នេះ ។

តាម៉ង់និយាយចប់ ហ៊ឺនឯកក៏បន្ថែមទៀត ៖

- តាមគំនិតខ្ញុំ គឺត្រូវតែអនុវត្តតាមយោបល់របស់លោកតាម៉ង់ ព្រោះពេលនេះវាកំពុងតែស៊ីផឹកស្រវឹងភ្លេចខ្លួន យើងអាចវាយសន្ធាប់យកជ័យជំនះបានដោយងាយ ។ បើព្រឹត្តិការណ៍រុញមកឲ្យហើយ ហើយយើងមិនព្រមអនុវត្តនោះ ថ្ងៃក្រោយប្រាកដជាពុំអាចរកកាលៈទេសៈដ៏ល្អនេះបានទៀតទេ !

យោបល់របស់លោកមេទ័ពទាំងពីរ ធ្វើឲ្យលោកចៅហ្វាយគុយពេញចិត្តខ្លាំងណាស់ ។ លោកញញឹមក្នុងន័យសង្ឃឹម ហើយងាកទៅរកភូឈ្មួយគង់ រួចបញ្ជាក់ថា ៖

- លោកភូឈ្មួយ ! សូមលោកប្រញាប់ធ្វើសារមួយ ផ្ញើដំណឹងទៅជូនលោកទេសាសោម និងលោកមនោរស់ ឲ្យបានជ្រាបពីដំណឹងនេះផង ព្រោះទ័ពយើងត្រូវចេញដំណើរឆ្ពោះទៅវត្តផ្លូវដូង ក្នុងពេលឥឡូវនេះហើយ ។

ចប់បញ្ជាលោកឧកញ៉ា ហ៊ឺនឯកនិងតាម៉ង់ ក៏ចាកចេញពីអង្គប្រជុំទៅកាន់ជំរំទ័ពរៀងៗខ្លួន ដើម្បីប្រមូលទ័ពចេញដំណើរទៅកាន់សមរភូមិ ។

លោលឧកញ៉ារៀបចំគ្រឿងសាស្ត្រាវុធ និងផ្លាស់សំលៀកបំពាក់រួច កងទ័ពក៏ស្រែកហោរកញ្ជៀវបីដង ដើម្បីប្រសិទ្ធិពរជ័យ ហើយចេញដំណើរយ៉ាងស្ងាត់

---

(១) ច្បាប់ដើមសរសេរ ព្រះពុទ្ធដិមាករ ។ បដិមា ប្រែថារូបសំណាក, បដិមាករ អ្នកធ្វើរូបសំណាក ។

ស្មៀមឆ្ពោះទៅរកទិសដៅ ។

តាមឯកសារបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា នៅពេលដែលកងទ័ពស្នេហាជាតិខ្មែរយើងធ្វើដំណើរទៅជិតដល់ជំរំចោរយួនអុងបូ ដែលតាំងនៅក្នុងបរិវេណវត្តផ្លូវដូងនោះ ស្រាប់តែមេឃមីរងងឹត ខ្យល់ព្យុះបក់បោកយ៉ាងខ្លាំង រន្ទះបាញ់កក្រើកប្រថពី ភ្លៀងបីមេយ៉ាងធំបង្អុរចុះមក ទាំងកណ្តាលខែប្រាំងក្តៅហួតហែង ។ ហាក់ដូចជាទសបារមីនៃព្រះអង្គវត្តផ្លូវដូងដាក់បណ្តាសាដល់ពួកចោរប្លន់ទឹកដី ដែលចូលជាន់ឈ្លីវត្តអារាម ដុតបំផ្លាញព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏ជាទីគោរពរបស់ខ្មែរយើង ។

លោកឧកញ៉ាមិនទុកពេលឲ្យពួកចោរយួនដឹងខ្លួនទាន់ឡើយ ។ គាត់ក៏បញ្ជាទ័ពឲ្យវាយលុកជាបន្ទាន់ ។

ទ័ពយួនដែលស្រវឹងស្រា ដួលដេកគរជើងលើគ្នា ដូចសត្វធាតុនោះ ក្រឡេកឃើញទ័ពខ្មែររត់សំរុកចូលទៅ ក៏ខំក្រោកប្រវេប្រវាចាប់អាវុធ ប្រយុទ្ធតទល់ទាំងប្រថុយស្បៀក ។

ចំណែកមេទ័ពអុងបូវិញ ឃើញទាហានខ្មែរបញ្ចេញអាកប្បកិរិយាអង់អាច កាប់សម្លាប់ពលសេនារបស់វាស្លាប់ដូចគេហាល ឈាមហូរឆ្អាបហួងស្ទើរទប់កំអួតពុំបាននោះ ក៏ភ័យស្លាំងមុខស្វាងស្រាមួយរំពេច ។

លោកហ៊ឹនឯកនិងតាម៉ង់ មិនបង្អង់ដៃឲ្យខាងពេលវេលាទេ គេនាំគ្នាបង្ហើរផ្លែដាវដ៏មុត កាត់ផ្តាច់ក្បាលចោរយួនពីមួយទៅមួយ ដាច់ធ្លាក់ពីស្មាជ្រុះរពុយរាប់កន្លះថ្ងៃស្ទើរមិនអស់ ។

មេទ័ពរបស់អុងបូក្រឡេកឃើញហ៊ឹនឯកសាហាវដូចខ្លាត្រូវរបួស ក៏ហូតដាវហក់ផ្លាញមកពីចម្ងាយ ហើយយាកាប់រីបៗពុំបង្អង់ដៃ ដើម្បីប្រល័យមេទ័ពខ្មែរដ៏កំពូលនេះ ។

តាម៉ង់ក្រឡេកឃើញទាន់លោតរឹងពីចម្ងាយយារដាវ បញ្ឆោតឆ្វេងកាប់ស្តាំរីបៗពីរដងផ្ទួនៗគ្នា ដងខ្លួនមេទ័ពរងអុងបូត្រូវដាច់ជាពីរកំណាត់ស្លាប់តែហោងភ្លាមមួយរំពេច ។

អុងបូក្រឡេកឃើញមេទ័ពរង ស្លាប់ដូចសត្វពន្លាត់យ៉ាងនេះភ័យញ័រខ្លួនទទ្រើក រត់ឆ្លេឆ្លាបំរុងរកច្រកដាក់មេផាយប្រាសអាយុ តែលោកចៅហ្វាយគុយក្រឡេកឃើញទាន់ ក៏ស្ទុះរឹងដេញតាមកិតពីក្រោយ ។ អុងបូយល់ស្ថានការណ៍ធ្ងន់ពាច់ ដែលពុំអាចរំដោះខ្លួនរួច ក៏បែរមុខមកបញ្ចេញចង្កូមកាចសហាវដាក់លោកឧកញ៉ា ហើយយារដាវគ្រវីវិលខ្វាល់កាប់ផ្ទួនៗគ្នាពុំឈប់ឈរ ។

លោកឧកញ៉ាបញ្ចេញក្បាច់យុទ្ធសាស្ត្ររហ័សដូចផ្លេកបន្ទោរ គ្រវីដាវឃើញតែពន្លឺសព្រាតៗ បង្ខំឲ្យមេទ័ពយួនលោតគេចវក់វីហាត់គឃ្យូរ ដកដង្ហើមស្ទើរពុំដល់

គ្នា ។

ដោយពុំអាចទប់ទល់នឹងកម្លាំងដាវរបស់លោកឧកញ៉ាបាន មេទ័ពយួនត្រចៀកស ក៏រត់បោះពួយលឿនស្លៀសំដៅទៅមុខព្រះវិហារ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ប្រមុខខេត្តព្រះត្រពាំងមិនអនុញ្ញាត ឲ្យវារត់រួចយ៉ាងដាច់ខាត ។ លោកប្រញាប់រត់វឹងតាមពីក្រោយ ហើយយារដាវកាប់វឹបៗ ត្រូវស្នាអុងបូ ដាច់សាច់ហូរឈាមមកកក្លាក់ដូចអារកមាន់ ។ ជនអសិរពិសឈឺចាប់ខ្លាំងណាស់ ក៏ងាកមកចាក់តបតវិញទាំងកម្រោលបួនជ្រុង ។

លោកឧកញ៉ាឃើញខ្លាចង្កមរិល កំពុងតែត្រដរខ្យល់រកស្លាប់ គាត់ក៏ប្រញាប់លោតហល់ថយក្រោយមួយជំហាន យារដាវកាប់ពីក្រោយរះឡើងលើ កាត់យកដៃឆ្វេងមួយចំហៀងរបស់មេទ័ពប្លន់ទឹកដី បណ្តាលឲ្យវាឈឺចុកចាប់ស្រែករោទ៏រំពងអាកាស ។ អុងបូក្តៅចិត្តណាស់ ស្ទុះចូលចាក់លោកឧកញ៉ាទាំងទទឹងទិស តែវិរបុរសខ្មែរគេចផុត ហើយវ៉ៃសងមួយដាវខ្ទាប់ចំឆ្អឹងជំនីរបស់វា បណ្តាលឲ្យធ្លាយពោះវៀនដួលទធាក់ជើងញ័រទទ្រើកប្រកាច់ស្លាប់យ៉ាងទង្គក់ រកតែស្រែកមួយម៉ាត់ក៏មិនទាន់ផង ។

លោកឧកញ៉ាអោនកាត់ក្បាលអាមេចោរឈ្លានពាន រួចបោះជំហានបំរុងនឹងវិលត្រឡប់ ទៅរកកងទ័ពជាតិវិញ ស្រាប់តែឮសូរសន្ធឹកខ្យល់បក់វ៉ូៗមកពីក្រោយ។ គាត់ក្រឡេកទៅឃើញ ទាហានយួនម្នាក់កាន់ដាវសស្ងាច ហក់មកពីចម្ងាយផ្ទង់ដាវចាក់តម្រង់គាត់ បំរុងទម្លាយផ្ទាំងទ្រូង ដើម្បីសងសឹកជំនួសគ្នាវា ។ តែលោកឧកញ៉ារហ័សណាស់ គាត់ផ្តួលខ្លួនប្រមៀលពីរបីត្រឡប់ រួចស្ទុះក្រោកឡើងកាប់សងវិញពុំបង្អង់ដៃ បង្ខំឲ្យទាហានយួនចង្រៃត្រូវរបួស ឈាមហូរជោគខ្លួនទន់ជង្គង់ដួលស្លាប់ទាំងបិទភ្នែកមិនជិត ។

លោកហ៊្នឹនឯកនិងតាម៉ង់ នាំទ័ពវាយប្រហារចោរយួន ស្លាប់នឹងរត់ប្រាសអាយុអស់ហើយ ក្រឡេករកលោកចៅហ្វាយក្នុងទីសមរភូមិពុំឃើញ គាត់ព្រួយបារម្ភក្នុងចិត្តខ្លាំងណាស់ បញ្ជាទ័ពឲ្យនាំគ្នាស្កាត់រកជាបន្ទាន់ ។ លុះទៅដល់មុខព្រះវិហារ ស្រាប់តែក្រឡេកឃើញ គាត់កំពុងតែយួរក្បាលមេទ័ពអុងបូ ជូតផ្លែដាវដែលប្រឡាក់ឈាម ញាត់ចូលទៅក្នុងស្រោម ហើយងាកមកញញឹមពព្រាយដាក់ពលទាហានទាំងអស់គ្នា ។

ជោគជ័យតាំងនេះបានមកយ៉ាងត្រចះត្រចង់, បង្កើនស្មារតីកងទ័ពខ្មែរស្នេហាជាតិ ឲ្យមានសន្ទុះចិត្តអង់អាចមួយកំរិតទៀត ដើម្បីវាយបណ្តេញក្បាលពួកចោរប្លន់ប្រទេសជាតិមាតុភូមិ ឲ្យចេញផុតពីទឹកដីខ្មែរអព្យាក្រិតនិយមព្រះពុទ្ធសាសនា ។

កងទ័ពជាតិមកជួបជុំគ្នាអស់ហើយ ស្រែកជ័យឃោសមួយឃ្លា បានបន្លឺឡើង

យ៉ាងកងរំពង ៖

- ជយោ ! លោកចៅហ្វាយគុយ វីរបុរសខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ដ៏ក្លាហាន !
- ជយោ ! លោកចៅហ្វាយគុយ វីរបុរសខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ដ៏ក្លាហាន !
- ជយោ ! លោកចៅហ្វាយគុយ វីរបុរសខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ដ៏ក្លាហាន !

⌘ ⌘

⌘

-៥-

អន្ទាក់មេទ័ពយួន អុង~ឡាវ

ក្រោយពីកាត់ក្បាលមេទ័ពយួនអុងបូបានហើយ, ចៅហ្វាយគុយក៏ចាត់ចែងបោះជំរំទ័ព នៅក្នុងវត្តផ្នូរដូងបន្តទៅទៀត ។ លោកខំអប់រំពលទាហាននៅខាងក្នុង និងពលទាហានដែលតាំងនៅគ្រប់ភូមិស្រុក ឲ្យស្គាល់ច្បាស់ពីប្រវត្តិពូជខ្មែរអ្នកជាដើម្បីរួបរួមកម្លាំងគ្នាចេញកំចាត់ចោរយួន ចេញពីទីរួមខេត្តព្រះត្រពាំង ។

លោកបានពន្យល់ប្រាប់បងប្អូនខ្មែរ ពីសាវតាដ៏ថោកទាបរបស់ជនជាតិយួនដែលមានចិត្តជាចោរ ដើរប្លន់ទឹកដីគេគ្រប់ទីកន្លែង តួយ៉ាងដូចជាប្រទេសចម្ប៉ានិងប្រទេសខ្មែរយើងជាដើម ។

បន្ទាប់ពីបានដើរអប់រំប្រជាពលរដ្ឋស្រុកស្រែចំការហើយ លោកចៅហ្វាយគុយ រៀបចំកងទ័ពដាក់បន្ថែមគ្រប់ទីកន្លែងទៀត ។ ព្រោះលោកយល់ច្បាស់ថា ៖ ការទទួលបរាជ័យនិងបាត់បង់មេទ័ពយួនដ៏ជំនាញក្នុងពេលនេះ ប្រាកដជាធ្វើឲ្យអុងឡាវក្ដៅក្រហាយហក់មកទាំងភ្លែនពុំខាន ។

លោកចាត់អ្នកជំនាញការជាច្រើន ឲ្យរចនាគ្រឿងអាវុធ ដាវ លំពែង និងបិតព្រួញបន្ថែមទៀត ដើម្បីកុំឲ្យខ្វះខាតក្នុងសង្គ្រាមវាយលុក ដណ្ដើមយកទីរួមខេត្តព្រះត្រពាំងនាពេលខាងមុខនេះ ។

លោកមេបញ្ជាការឈ្មោះ មនោរស់ នៅគ្រប់គ្រងកងទ័ពតាមជាយដែន ។ លោកទេសាសោម ឲ្យកាន់ទ័ពនៅក្នុងស្រុកប្រជុំពល (ស្រុកនេះអ្នកកម្ពុជាក្រោមនាំគ្នាហៅរត់មាត់ថា ស្រុកបន្ទាយក្រ ។ តែចូលមកក្នុងសម័យប្រធានាធិបតីង៉ោ-ឌិនយៀម គេផ្លាស់ឈ្មោះស្រុកនេះ ទៅជាយួនអស់ហើយ) ។

ចំណែកហ្មឺនឯកនិងតាម៉ង់ លោកចៅហ្វាយគុយ ឲ្យកាន់ជាមេទ័ពស្រួចនៅកណ្ដាល សំរាប់ការពារផ្ទៃក្នុងនិងបញ្ជាការទូទៅ ។

ក្រោយពេលដែលលោកចៅហ្វាយសឺន-គុយ វាយដណ្ដើមយកវត្តផ្នូរដូងបានមកវិញ យួនតែងចាត់ពួកវាឲ្យដើរ បញ្ចុះបញ្ចូលបងប្អូនខ្មែរ តាមរបៀបចិត្តសា-ស្ត្រ, ហើយក្រុមមួយទៀត វាឲ្យដើរពន្យល់ប្រាប់រាស្ត្រខ្មែរយើង ឲ្យស្អប់លោកចៅហ្វាយគុយ ។ ពួកយួនពន្យល់ថា ចៅហ្វាយគុយ ជាជនចោលម្សៀតក្បត់ជាតិមាតុភូមិ បង្កើតជាបក្សពួកដើរប្លន់គ្រប់កន្លែង កាប់សម្លាប់តែបងប្អូនខ្មែរគ្នាឯង ។ ពេ-លនេះពួកវាបានមកជួយបងប្អូនខ្មែរ ឲ្យរួចពីព្រោះថ្នាក់ចោរប្លន់ហើយ ។

រាល់ថ្ងៃ ការប្រយុទ្ធគ្នារវាងយួននិងខ្មែរ លស់ពេលតិចណាស់ ដែលមុខជាវគ្មានប្រឡាក់ឈាម ។ ថ្ងៃវាឲ្យទាហានវាដើរឃោសនាតាមភូមិខ្មែរ ដល់យប់វាក្លែងខ្លួនជាចោរលួចប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិ កាប់សម្លាប់ខ្មែរ ចាប់កូនក្រមុំខ្មែរយកទៅធ្វើបាប ហើយសម្លាប់ចោលតាមអំពើចិត្ត ។ រួចវាឲ្យពួកវាដើរឃោសនាបន្តទៅទៀតថា ការប្លន់សម្លាប់បងប្អូនខ្មែរនេះ គឺជាពួកចៅហ្វាយគុយទាំងអស់ សូមបងប្អូនប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន ថ្ងៃណាមួយវានាំគ្នាដុតបំផ្លាញផ្ទះសំបែងបងប្អូនហើយ ។

នេះជារឿងហូរទឹកភ្នែកមួយ ដែលបងប្អូនខ្មែរកម្ពុជាក្រោម សព្វថ្ងៃបៀមខ្ទុះឈាមរាប់សតវត្សមកហើយ ដោយសារតែអំពើបង្វែងដានរបស់យួនចង្រៃនេះ ។ ដូច្នេះហើយ បានជាបងប្អូនខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម កាន់ទម្លាប់មួយគឺ មិនឲ្យស្រ្តីខ្មែរយកប្តីយួនទាល់តែសោះ ទោះបីមានភ្លាត់មួយៗ ក៏អ្នកនោះច្រើនឈ្លក់វង្វេងដោយការបង្វិលរបស់ពួកវាតែប៉ុណ្ណោះ (ហើយត្រូវសង្គមខ្មែរកាត់ផ្តាច់ផងដែរ) ។

និយាយពីទ័ពខ្មែរយើងនៅវត្តផ្នូរដូងម្តងទៀត ។ កាលបើបានគ្នាចុះចូលរួមមកម្លាំងច្រើនហើយ មានមេកោយខ្លះរកាំរកូសជាមួយគ្នា រហូតដល់ទៅមើលមុខគ្នាលែងត្រង់តែម្តង ។ ខ្លះសង្រ្គិតធ្មេញដាក់គ្នា ចង់ស៊ីសាច់ទាំងរស់ ព្រោះតែនិយមការច្រណែនឈ្នានិសគ្នា ។

លោកតាម៉ង់ ដៃគូលោកហ៊ឹនឯក ដែលមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះជាតិ ត្រូវស្លាប់យ៉ាងអាថ៌កំបាំង ។ ស្លាប់ដោយមានគ្នាឯងលួចសម្លាប់ តែមិនដឹងជាមកពីរឿងហេតុអ្វី ?

លោកចៅហ្វាយគុយ ឲ្យគេស៊ើបអង្កេតរកមុខអ្នកសម្លាប់តាម៉ង់ ក៏រកមិនឃើញទាល់តែសោះ ។ លោកមានការសោកស្តាយ និងអន្ទះអន្ទែងក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះការបាត់បង់មេបញ្ជាការដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់នេះ ។ តាមឯកសារបញ្ជាក់ថា លោកតាម៉ង់ស្លាប់នៅពេលថ្ងៃត្រង់ ខាងកើតវត្តផ្នូរដូង (ស្រុកកញ្ចោងផ្សា) ។

ពេលដែលលោកចៅហ្វាយគុយប្រជុំមេបញ្ជាការគ្រប់គ្នា ស្រាប់តែបាត់តាម៉ង់ម្នាក់ឯង មិនឃើញមកប្រជុំសោះ ។ លោកចៅហ្វាយក៏ចាត់ឲ្យដើររកគ្រប់ច្រកល្ហកអស់កន្លះថ្ងៃ ស្រាប់តែឃើញសពលោកតាម៉ង់ ដេកស្តូក ខ្លួនជាំខ្មៅ នៅក្រោមដើមស្លែង ចម្ងាយប្រហែល៣០០ម៉ែត្រពីជំរំវត្តផ្នូរដូង ។

ការសម្លាប់បិទមុខនេះ រកកត់សម្គាល់មិនបានទេ ។ ភូឈ្មួយគង់និងតាម៉ង់ធ្លាប់ទាស់ទែងគ្នាពីដើមមកមែន។ ពេលនេះបើថាភូឈ្មួយគង់ល្បងយកទៅសម្លាប់ ក៏ថាមិនត្រូវដែរ, ព្រោះថ្ងៃនេះភូឈ្មួយគង់អត់មានចេញដើរទៅណាឆ្ងាយ ដូចជាថ្ងៃមុនឡើយ ។ បើចេញដើរទៅណាឆ្ងាយ ក៏មិនកំបាំងពីភ្នែកលោកហ៊ឹនឯក ដែលជាអ្នកឃ្លាំមើលការក្បត់របស់វាដែរ ។

ពេលមុនៗ ភូឈ្មួយគង់បាត់មែន តែគេបានសុំច្បាប់លោកចៅហ្វាយដើរអប់រំអ្នកស្រុក និងបំពេញបេសកកម្មផ្សេងៗ ។ តាម៉ង់ស្លាប់នេះ ធ្វើឲ្យពលទាហានទាំងអស់ខ្លោចផ្សាគ្រប់គ្នា ព្រោះមនុស្សល្អពុំគួររស់មិនបានយូរដូច្នេះសោះ ។

ចំណែកលោកហ្នឹងឯកវិញ កាលបើតាម៉ង់ ចិត្តមួយថ្លើមមួយស្លាប់ដូចខ្មោចតែហោងយ៉ាងនេះ លោកសំរេចចិត្តថា ត្រូវតែសម្លាប់ភូឈ្មួយគង់សងសឹកជំនួសតាម៉ង់ឲ្យបាន ។ លោកហ្នឹងឯកនឹកឃើញសំដីតាម៉ង់និយាយថា «បើខ្ញុំមិនស្លាប់ដោយសង្គ្រាមទេ គឺប្រាកដជាស្លាប់ដោយឧបាយកលរបស់ភូឈ្មួយគង់មិនខាន»

សំដីនេះ បើហ្នឹងឯកនាំយកទៅជំរាបលោកឧកញ៉ាទៅ ក៏គ្មានភស្តុតាងជាក់ស្តែង អាចឲ្យលោកជឿបានដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀតនាំឲ្យលោកចោទថា គាត់ជាមេក្លោងនាំបំបែកបំបាក់សាមគ្គីផ្ទៃក្នុងទៀតផង ។ សមបើភូឈ្មួយគង់ជាជំនិតរបស់លោកឧកញ៉ាស្រាប់ វាអាចនិយាយបញ្ចេញបញ្ចូលស្រេចតែក្បាលចិត្តទៀតផង ។

មូលហេតុទាំងនេះហើយ ដូចមានទ្រឹស្តីអន្តរជាតិមួយពោលថា «ភាសារបស់ឋីបក ពិរោះហើយឆ្ងាញ់ ច្រើនតែរស់នៅក្បែរបល្ល័ង្ក» ។

ការគិតច្រើនប្រការនេះ ហ្នឹងឯកចង់វិលវល់អស់មិនដឹងជាសំរេចចិត្តដើរផ្លូវណាមួយឲ្យស្រួលទេ ។ បើមិនប្រាប់ទៅ ការឈឺចាប់ក្នុងផ្លូវចិត្ត ប្រាកដជាគ្មានថ្ងៃចប់ឡើយ ។ បើគេចខ្លួនចេញពីទីនេះ ហើយសុខចិត្តដើរច្បាំងជាមួយយួនម្នាក់ឯងស្លាប់រស់ប្រសើរជាងការរស់នៅក្នុងសង្គមខ្វះយុត្តិធម៌ដែរ ។

លោកហ្នឹងឯករត់ចេញពេលនេះ មានការសោកស្តាយលោកឧកញ៉ាខ្លាំងណាស់ ព្រោះគាត់ជាវិរបុរសខ្មែរដ៏ជាគំរូ មានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះជាតិយ៉ាងពិតប្រាកដ

លោកហ្នឹងឯកដើរចេញពីទីនោះ ពុំមានឲ្យនរណាដឹងម្នាក់ឡើយ ។ ឯកសារបានបញ្ជាក់ថា លោកហ្នឹងឯករត់ទៅបង្កទ័ពនៅស្រុកបាសាក់ ហើយបន្តការកាប់សម្លាប់ពួកយួនយ៉ាងអង់អាច ។

នៅក្នុងកងទ័ពខ្មែរ មានកើតចលាចលយ៉ាងខ្លាំង ដោយបាត់បង់មេទ័ពខ្លាំងពូកែពីរនាក់ យ៉ាងអាថ៌កំបាំងបន្តបន្ទាប់គ្នា ។ លោកចៅហ្វាយគុយ ពីដើមមានសហការីជំនិត៥រូបពិភាក្សាគ្នា ឥឡូវបាត់អស់ពីរហើយ ធ្វើឲ្យលោកតែលតោលក្នុងចិត្តរកច្រកដោះស្រាយពុំរួចសោះ ។ សង្ឃឹមលើភូឈ្មួយគង់ គ្រាន់តែបានជាទីប្រឹក្សាឆ្វេងស្តាំប៉ុណ្ណោះ ។ សង្ឃឹមឲ្យជួយពេញដៃ ដោយបញ្ជាទ័ពចេញទៅច្បាំងនឹងយួនញញើតញញើមបានតែមាត់ក្រៅ រកមិនបានដូចហ្នឹងឯកនិងតាម៉ង់នោះឡើយ ។ លោកចៅហ្វាយគុយបានចាត់ការ ឲ្យគេដើរស៊ើបរកលោកហ្នឹងឯក ឲ្យមកកាន់កងទ័ពវិញ តែរកមិនឃើញសោះ ។ ឃើញតែអក្សរដែលគាត់បានសរសេរដាក់លើក្តារមួយសន្លឹកពីរបីម៉ាត់ថា «ខ្ញុំហ្នឹងឯក សុំទៅច្បាំងយួនម្នាក់ឯងហើយ»

កន្លងទៅប្រហែលមួយអាទិត្យ ទ័ពយួនអុងឡូវ ឮដំណឹងថា មេទ័ពខ្មែរម្នាក់ស្លាប់ ម្នាក់បាត់ខ្លួន ពួកវាបានដែកីលើកទ័ពមកឡោមព័ទ្ធទីតាំងទ័ពលោកទេសាសោម ដែលនៅប្រចាំការស្រុកប្រជុំពល យ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង ។ តែទ័ពលោកអន្ទ្យាសោមបានដឹងមុន ក៏ត្រៀមខ្លួនចាំប្រយុទ្ធទាំងយប់ទាំងថ្ងៃពេលនោះ... ទ័ពខ្មែរមានកម្លាំងស្តួចស្តើងពេក ទប់ជាមួយពួកយួនមិនបាន ក៏បាក់ទ័ពអស់រលីង ហើយលោកអន្ទ្យាសោម ត្រូវពួកវាចាប់បាន បំរុងយកទៅប្រហារជីវិតចោល តែមេវាម្នាក់ឃាត់ទាន់ ឲ្យនាំយកទាំងរស់ទៅប្រគល់ឲ្យអុងឡូវសំរេចសេចក្តីសិន ។

ភ្លាមនោះ ទឹកមុខអន្ទ្យាសោមនៅស្រស់ដដែល ។ មេទ័ពយួនបានប្រើឧបាយកលល្បួងលួងលោមអន្ទ្យាសោម ឲ្យរួមកម្លាំងជាមួយវា ។ វាប្រើការស្និទ្ធស្នាលជាមួយលោកមេទ័ពខ្មែរ បីដូចមនុស្សធ្លាប់ស្គាល់គ្នារាប់សិបឆ្នាំមកហើយ ។ តែលោកអន្ទ្យាសោម មិនចេញស្តីមួយម៉ាត់ទាល់តែសោះ សុខចិត្តបណ្តោយខ្លួនឲ្យពួកវាធ្វើទារុណកម្មតាមអំពើចិត្ត ។

ដល់វាសួរការណ៍សម្ងាត់មិនប្រាប់ ម្នាក់ៗធ្វើបាបលោកអន្ទ្យាសោមបែកញើសជោកខ្លួន ។ ពួកវាទាល់ចំណេះ ក៏នាំមេទ័ពទៅប្រាប់អុងឡូវ ឲ្យជំរះរឿងនេះផ្ទាល់ខ្លួនតែម្តង ។ អុងឡូវឲ្យគេនាំលោកអន្ទ្យាសោមមកដល់ហើយសួរមួយឃ្លាថា ៖

- ឯងប្រាប់អញតាមត្រង់មក អញនឹងឲ្យឯងរួចខ្លួន ទៅជួបជុំប្រពន្ធកូនវិញភ្លាម ។ ឯងដឹងស្រាប់ហើយ ជនជាតិយួនមិនដែលសម្លាប់អ្នកណា ដែលមានចិត្តស្មោះត្រង់នឹងជនជាតិខ្មែរនោះទេ ។ គោលបំណងធំបំផុតរបស់យើងគឺ ចង់សម្លាប់តែចៅហ្វាយគុយម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រៅពីនោះយើងឲ្យរួចខ្លួនទាំងអស់ ។ ចៅហ្វាយគុយវាជាមេបំបះបំបោរប្រជារាស្ត្រ ប្រឆាំងនឹងនយោបាយព្រះចៅក្រុងវេរបស់យើង ។ ឥឡូវនេះ តើចៅហ្វាយគុយរៀបចំគំរោងការណ៍ដូចម្តេចខ្លះ ? ប្រាប់យើងមក យើងឲ្យឯងរួចខ្លួនភ្លាម ។

ទោះបីមេទ័ពយួនអុងឡូវ ខំលួងលោមបញ្ជាក់សួរលោកទេសាសោម បែកពពុះមាត់ដូចឆ្កែឆ្កួត ក៏មេទ័ពខ្មែរនៅតែអង្គុយធ្វើព្រងើយ ព្រមទាំងបញ្ចេញបុកពាយ៉ាងអង់អាចមួយកំរិតទៀត បណ្តាលឲ្យវាក្តៅក្រហាយស្ទើរស្រក់ឈាមពីភ្នែក ។ រំពេចនោះនេចោរហន្ស៊ំ បញ្ជាឲ្យទាហានវាចាប់លោកទេសាសោមចងស្លាបសេកបណ្តើរយកទៅក្រោមដើមជ្រៃក្រឹមមួយ ដែលមានម្លប់យ៉ាងត្រជាក់ ស្ថិតនៅជាប់នឹងរបងវត្តគរគី ក្នុងទីរួមខេត្តព្រះត្រពាំង ។

មុននឹងស្លាប់ មេទ័ពខ្មែរដ៏ក្លាហាន បានពោលពាក្យប្រមាថចោរយួនឥតតក់ស្លុត ៖

- ទោះបីខ្លួនអញរលាយទៅជាផេះ ក៏ពួកឯងមិនអាចរកឯកសារសម្ងាត់ និង

ចាប់ខ្លួនលោកចៅហ្វាយគុយ ព្រមទាំងហ្នឹងឯកបានដែរ ។ ពិតមែនតែឯងបានប្រើឧបាយកលយ៉ាងខ្មៅងងឹត ដោយទិញក្បាលភូឈ្មួយគង់ឲ្យរួមគំនិតសម្លាប់តាម៉ង់នោះ តែឯងកុំភ្លេចថា បើព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទនៅតែរះ កូនខ្មែរទាំងអស់ប្រាកដជាភ្ញាក់ស្មារតី នៅថ្ងៃណាមួយ រួបរួមកម្លាំងគ្នាវាយសំពងក្បាលពួកឯង រហូតស្លាប់រកដីកប់គ្មានជាប្រាកដ ។

មេទ័ពអុងឡូវ ឮសំដីវាយបន្ទោករបស់ទេសាសោម ក៏ក្ដៅគុម្ពត្រចៀក មុខក្រហមដូចមាន់គក ស្រែកបញ្ជាឲ្យបរិវារ កាប់ប្រហារមេទ័ពខ្មែរជាបន្ទាន់ ។ ប៉ុន្តែគួរឲ្យអស្ចារ្យណាស់ ព្រោះទាហានយួនកាប់ចិញ្ច្រាំសាច់លោកទេសាសោម បាក់ដាវអស់រាប់ផ្លូនទៅហើយ ពុំមានរលាត់ស្បែកសូម្បីប៉ិនសរសៃសក់ឡើយ ។

ចោរយួនទាល់ច្រក ក៏សំរួចឈើស្រួចលលែម ហើយបុកបញ្ចូលតាមទ្វារធំបញ្ច្រាស់ឡើងលើ ទើបធ្វើឲ្យទេសាសោមផុតជីវិតលាចាកលោកនេះទៅ ទុកនៅតែសំណើចក្អាកក្អាយរបស់ពួកចោរឈ្លានពានតែប៉ុណ្ណោះ ។

ពួកវាសម្លាប់លោកទេសាសោមរួច ក៏បញ្ចេញទាហានខ្មែរម្នាក់ទៀតពីទីឃុំឃាំង មកគំរាមកំហែងសួរចម្លើយ ។

- ហ្នឹងឯករត់ទៅឯណា ?... ប្រាប់យើងឲ្យត្រង់មក យើងនឹងទុកជីវិតឲ្យឯងរស់ បានត្រឡប់ទៅជួបជុំប្រពន្ធកូនក្នុងថ្ងៃនេះវិញ ។

ទាហានខ្មែរដែលមានស្មារតីទន់ខ្សោយ នឹកស្មានថាយួនឲ្យរួចខ្លួនមែន ក៏និយាយប្រាប់ទាំងញ័រខ្លួនទទ្រើក ៖

- បាទ ! សព្វថ្ងៃនេះលោកហ្នឹងឯក បានរត់ទៅបង្កទ័ពក្នុងស្រុកបាសាក់ឯណោះ ។ គាត់ជាមេទ័ពខ្មែរដ៏ពូកែល្បីល្បាញ នៅភូមិភាគដែនដីកម្ពុជាក្រោមនេះ។ អស់លោកប្រហែលជា ចាប់គាត់ពុំងាយបានទេ !...

មេទ័ពអុងឡូវបញ្ជាក់សួរដឹងហេតុការណ៍សព្វគ្រប់ហើយ ក៏ផ្ទុះសំណើចកងរំពង រួចបញ្ជាគ្នាវាឲ្យចាប់យកទាហានខ្មែររូបនោះ ទៅសម្លាប់ចោលភ្លាមៗ ។ នេះហើយជាគំនិតបោកប្រាស់យ៉ាងច្រាសជើង របស់ចោរយួនដែលជាសត្រូវប្រចាំប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជាតិខ្មែរ ។

⌘ ⌘

⌘